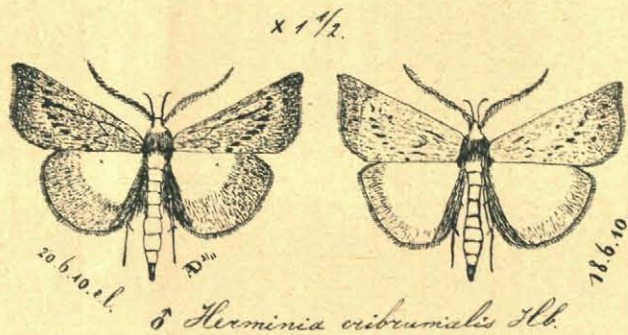

EEN WEINIG ERVARING.

WEGENS het opdoen van een massa droevige ervaring is mijn verslag over het vlinderjaar 1910 een tijdlang in de pen gebleven en zal ik verplicht zijn, zelf te leeren fotografeeren. Op het heuveltje, dat in jaargang XIV, afl. 12, staat afgebeeld, groeit aan zijn voet een groote hoeveelheid lang, scherp gras. Kon men nu afgaan op de bewoners, dan heet het Kanariegras (*Phalaris arundinacea* L.) of Eenhalm. In Mei bezit het een stevigen, ietwat ovalen stengel, waaraan in Juni groote, naar ééne zijde gekeerde pluimen groeien, indien de rupsen dat niet verhinderen. Ik zag weer onverwachts een dooden stengeltop en toen natuurlijk weer vele, waarin bewoners zaten. Geelachtige, met stippels versierde rupsen kwamen in mijn bezit; ook waren er groene met roodachtig dubbele ruglijn. Deze kende ik reeds uit de carex, niet die in het water groeit, maar op het land, hoewel het misschien dezelfde plant is; de namen zijn mij onbekend. De groene, harde rups is de larve van *Hadena* (*didyma* Esp.) *secalis* Bjerck, een einde-loos varieerende vlinder, doch de andere verraste mij met *Miana ophiogramma* Esp., wat onder ento's een goede soort heet. Ze komen niet veel op smeer. Er was een zeer donker exemplaar bij, dat ik den heer Snellen liet zien. Het kreeg den naam *Miana ophiogramma* Esp. var. *Maerens* Staud. Erg voornaam!

Tevens vond ik een lisch met een gebroken hart, maar ongelukkig was de bewoner verdwenen, denklijk in den grond gekropen om te verpoppen. 'k Zal in het nieuwe voorjaar nauwkeurig die planten nazien, want *Helotropha leucostigma* Hb. is ook een begeerde soort. Zij verschijnt in tweeërlei vorm: geheel kofflebruin met gele of witte stip, of anders met lichte dwarslijnen en dito gewaterden band. De stip heeft dan twee sprantjes. Alle carexplanten, die toploos waren, onderzocht ik, niet om de groene *secalis*rupsen, maar om eindelijk eens een gaaf voorwerp van *Petilampa arcuosa* Hw. machtig te worden. Dit is een kleine, teere vlinder met weinig teekening, die ik tot nog toe steeds kaal of beschadigd had gevangen, en daar de rupsen ook in carex moeten zitten, zocht ik ze nauwkeurig af. En ziedaar, ik trof een beest aan met grijze dwarsbandjes, precies *Calamia phragmitidis* Hb., maar vlugger en meer retractiel. Deze hield ik apart in een flesch en voorzag hem alle dagen van nieuw voedsel. Bij latere vervellingen werd de huid geheel potloodgrijs en meende ik *Hydraecia micacea* Esp. voor mij te hebben. De verpopping geschiedde in den grond, de pop was dik,

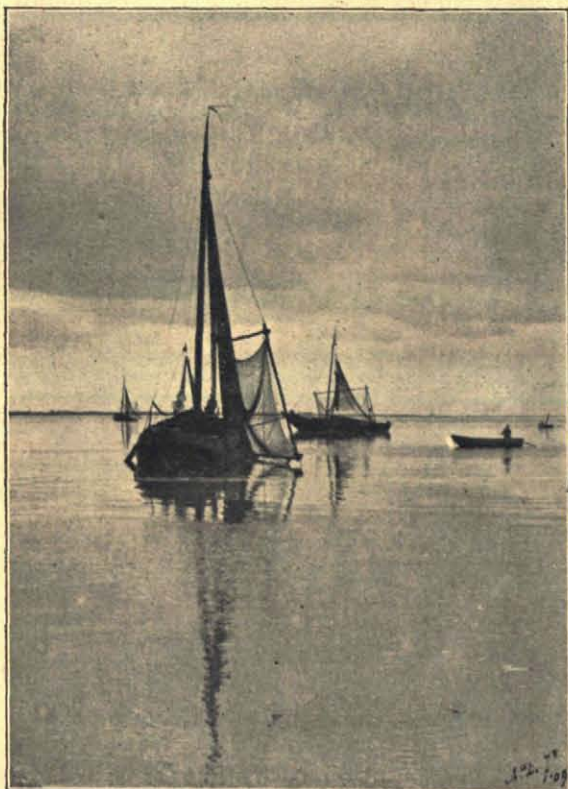
liep vlug dun uit en bezat een scherpe punt. En 't was: *Hadena gemina* Hb. Weer een nieuwe soort voor deze streken, waarvan ik slechts één present-exemplaar bezat. Later ving ik er nog op smeer, een bewijs, dat ze door mij vroeger verward waren met *Hadena secalis*, de meer genoemde. Het grappigste was het bewonen van een carexstengel; de boeken zeiden: *aan* grassoorten.

Het vermoeden ligt voor de hand, dat de jonge rups mineert en later vrij op de planten leeft. Bij mij ging dat niet, omdat ik een dikken, kalen stengel gaf.

Toch is het meer een zand-, dan een kleibewoner. Het mag niet onvermeld blijven, dat *Xanthia ocellaris* Bkh. door mij op smeer is veroverd. Dit is het eerste Hollandsche exemplaar, dat bekend gemaakt is.

Welk een groot verschil er tusschen een gekweekt en een gevangen voorwerp kan bestaan, bemerkte ik ook nog dezen zomer. Volgens mijne gewoonte was ik in Mei de slootkanten gaan uitkloppen. Onder de verschillende rupsensoorten was een klein, groenachtig diertje met een kleinen kop en donkergrijze langslijnen. Eerst dacht ik, dat het te vroeg verpopte, maar de vlinder loste het raadsel op, 't was *Herminia cribrumalis* Hb. een vlinder van 25 mM. En ziehier het verschil. De linksche afbeelding is e. l., de rechtsche van een voorwerp, dat met het net gevangen is.

In de grootte is ook nog al variatie. Ter Haar geeft voor *Calymnia pyralina* V. op: 26—32 mM.,

Het Hollandsch Diep.

en het eerste exemplaar, dat te Numansdorp op smeer kwam, mat zoo eventjes 37 mM. Voor een vlinder nog al van belang, zou ik meenen. Ook *Nonagria sparganii* Esp. brengt het tot 47 mM., terwijl er 42 mM. voor te boek staat.

Wellicht stellen jonge verzamelaars er belang in te vernemen, dat Verkade's beschuutbussen uitmuntende bewaarplaatsen voor vlinderblokjes zijn en dat er van een ouden fietsband prachtige bandjes voor de rupsenflesschen te knippen zijn. Ter afwisseling nog een kiekje van het Hollandsch Diep, terwijl de spieringvisschers met hunne schokkers aan het werk zijn.

A. DULFER.